

ሰንበት ዘጳራቅሎጦስ

ግንቦት 23 2007 ዓ.ም. (5/31/2015)

መዝሙር: “ይትፈጠሩ ሰማይ ወትትሐሰይ ምድር...”

ጳራቅሎጦስ ለእኛ ለክሙ ዘኢይክል ዓለም ነሚኦቶ መንፈስ ጽድቅ ጳራቅሎጦስ

ንባባት: 1ቆሮ 12:3-13፥ 1ጴጥ. 1:1-5፥ ግ.ሐ. 2:1-11፥ ዮሐ. 20:19-23።

ሰብከት:

1. ወመንፈስክ ቅዱስ ኢታውጽእ እም ላዕሌየ እስየኒ ፍሥሐ ወአድኅኖተከ ወመንፈስ ዓዚዝ አጽንዓኒ” “ቅዱስ መንፈስካውን አይተግድፈኒ፥ ሓጎስ መድኅንካ ምለሰለይ፥ ፈትየ ክእዘዘካ ደግፈኒ” መዝ. 51:11~12.
2. “ዛቲ ዕለት እንተ ገብረ እግዚአብሔር፥ ንትፈሳህ ወንትሐሰይ ባቲ፥ አእግዚአ አድኅንሶ” “እታ እግዚአብሔር ዝገበራ መዓልቲ እዚአ እያ፥ ብእኣ ንተሓጎስን ባህ ይበለናን፥ አእግዚአ አዓውተና” መዝ. 118:24

ሎሚ እነብዕሎ ዘሎና ብዓለ ጳራቅሎጦስ ብዓል ልደት ቤተ ክርስቲያን እውን ይብሃል እዩ። ቤተ ክርስቲያን ንሕና ስለ ዝኾና ርሑስ ብዓል ልደትና። ከምኡ እውን ዘመነ ትንሣኤ ድሕሪ ሸውዓት ሳምንቲ ኣብ ምዝሃም በጺሕና አሎና። ብርግጽ ሓደ ክቡር ብዓል ከንሱ ንአና ክጥዕመና ኣብ ሸውዓተ ሳምንቲ ዘርጊሕና እናአብዓልና አሕሊፍናዮ። ነዚ ፍጻሜ ኣብ ንባባትናን ኣብ ክልተ ዝተፈላለዩ እዋናት ዝቐርበና ዘሎ ኣብ ታሪኻዊ ፍጻሜኡ ጥራሕ ኣተኩርና እንተ ረአናዮ ብዙሕ ክንርድኦ አይጥዕምን እዩ።

ብዙሕ ምልክታት:

ካብ ግብረ ሓዋርያት ኣብ ዝተነበ ሓዋርያት ኩሎም ኣብ ሓደ ገዛ ብመዓልቲ ብዓል ሓምሳ ሓደ ካብቲ ብዓል አይሁድ ድሕሪ ፋሲካ አይሁድ ዝብዕል ብሓደ ካብ አይሁድ ፈሪሖም እንከለዉ መንፈስ ቅዱስ ኣብ ልዕሊኦም ከም ዝወረደ ነንብብ። ኣብዚ ብዙሕ ኣብ መጽሓፍ ቅዱስ በብእዋኑ እንርእዮም ዝተፈላለዩ ምልክታት ተጠቐሶም ንርኢ። መጀምርያ ብሃንደበት ብርቱዕ ህቡብላ ንፋስ ነቲ ዝነበርዎ ገዛ መሊእዎ። ኣብ ቋንቋ ግሪኽ “መንፈስ” ዝብልን “ንፋስ” ዝብልና ሓደ ቃል እዩ። ስለዚ ንፋስ ክብል እንከሎ መንፈስ አምላኽ እዩ ዘስምዕ።

ድሕሪኡ “ልሳናት ሓዊ ዚመስል ድማ ተራእዮም ተምቓቐሉ ኸአ ኣብ ልዕሊ ነፍሲ ወከፎም ዓለበ”፤ እዚ እውን ህላዌ አምላኽ ኣብ መንግሥም እዩ ዘርኢ። ኣብ ዘዳግም “ሙሴ ንአምላኽ ኣብታ አሻኹ ቊጥቋጥ ከይነደደት ሃልሃል ክትብል ዝርኢኦ ኣብኡ ተዛሪብዎ” ዝብል ነንብብ። እስራኤላውያን ኣብ ምድረበዳ እናተጓዕዙ እንከለዉ ለይቲ ብዓምደ እሳት ይመርሖም ከምዝነበረ በዚ ኸአ አምላኽ ምስኦም ከምዘሎ ይፈልጡ ነሮም። ግ.ሐ. ምስ እዚ ዝመሳሰል ገሩ ኸገልጸልና

እንከሎ ኩሎም አብኡ ዝነበሩ መንፈስ ቅዱስ ከም ዝመልኦም እዩ። ሓደ ካብቲ ኣምላኽ ኣብ መንግሥም ከምዘሎ ዝገልጽ ከኣ “ብኻልእ ቋንቋታት ኪዛረቡ ጀሚሮም”።

ንኹሉ ዝኸውን መልእኽቲ፡

ሓዋርያት ድሕሪ እዚ ፍጻሜ ብቐጥታ ክሰብኩ ኣብቲ መንጎ ህዝቢ ከይዶም። በቲ እዋን ካብ ነፍሲ ወከፍ ሕዝቢ ዓለም ንእግዚአብሔር ዚፈርሁ ኣይሁድ ንብዓል ፋሲካ ኢሎም ዝተኣከቡ ካብ ማእከላይ ባሕሪ፣ ካብ ኣስያ ማይኖር፣ ግብጽን ሰሜን ኣፍሪቃን ከምኡ ካብ ሮማ ዝመጹ ነበሩ። እዞም ሰባት ነዞም ካብ ገሊላ እሞ ዘይተማህሩ በብቋንቋኦም ክዛረብዎም ምስ ሰምዑ ብዙሕ ተደነቐኡ።

እቲ ትርጉም ናይ እዚ ፍጻሜ ንጹር እዩ። እዚ ሓዋርያት ዝሰብክዎ ዘለዉ መልእኽቲ ናብ ምሉእ ዓለም ዝዘርጋሕ እምበር ንውሑዳት ሰባት ኣይኮነን። ኣብ ቀዳሞት ዘመናት ደቂ ሰብ ኣብ ዘፍጥረት ከም እንረኽቦ ንሰማይ ዘብጽሖም ህንጻ ክሰርሑ ጀሚሮም፣ ኣምላኽ ነዚ ትዕቢት ዝምለኦ ግብሪ ክቐጽዕ ኢሉ ኣብ ነገድሕዶም ክሰማምዕሉ ዘይክእሉ ቋንቋታት ፈጠርሎም በዚ ኸኣ ኣብ መንጎ ደቂ ሰብ ዓቢ ፍልልይ ተፈጠሩ። ሎሚ ግን ባቢሎን ተቐይሩ ንረኽቦ። ኩሎም ነቲ መልእኽቲ ይርድእዎን ይሰምዑን። ደቂ ሰብ ኣብ ትሕቲ ኣምላኽ ሓደ ስድራ ኮይኖም።

ብዘይመጠን ምፍራሕ፡

ወንጌል ዮሐንስ ንምጽኣት መንፈስ ቅዱስ ፍልይ ብዝበለ መገዲ ይገልጻልና። በታ ቀዳመይቲ መዓልቲ ሰምን ሰንበት ትንሣኤ እዩ ነሩ ሓዋርያት ነቶም ኣይሁድ ስለ ዝፈርሁ መዓጹ ሸጊሮም ኣብ ሓደ ገዛ ነሮም። ከምቲ ንኢየሱስ መምህሮም ዝቐተልዎ ከምኡ ከይቀተልዎም ፈሪሖም ኣብ ከቢድ ፍርሒ እዮም ነሮም። ብርግጽ እቶም ሰበ ስልጣን ነዚ ንእሸቶይ ማሕበር ዓብዩ ኣብ ኩሉ ከይተዘርግሑ፣ ጸገም ከይገበረሎም እንከሎ ከጥፍእዎ ዘየማትእ ጉዳይ እዩ ነሩ። ነዚ ኹሉ ኣብ ግምት ኣእትዮም ሓዋርያት ኣብ ዓቢ ፍርሒ ራዕድን እዮም ነሮም።

ኢየሱስ ብሃንደበት ኣብታ ተኣኪቦምላ ዝነበሩ መጻ ኣብ ማእከሎም ደው ኢሉ ድማ “ሰላም ንኣኻትኩም ይኹን” በሎም። ዝኾነ ኣይሁዳዊ ዝብሎ ሰላምታ እዩ ኣብዚ ግን ፍልይ ዝበለ ትርጉም ኣልኦ። ኣብ መዓልቲ ጸሎተ ሓሙስ ኣብ ድራር እንከለዉ ፍሉይ ሰላም ማንም ከሕድጎም ከም ዘይክእል ኣተሰፊውዎም ነሩ። እዚ ሰላም እዚ ኣብ ካልእ ክረኽብዎ ዘይክእሉ ከምኡ ዝኾነ ከህድጎም ዘይክእል እዩ።

ነዞም ብዘይመጠን ብፍርሓት ተዋሕጦም ዘለዉ ሰላም ኣምጺእሎም። ሽዑ ኣቕሳሉን ዝተወግኦ ጎኑን ኣርእይዎም። በዚ ኸኣ ንሱ እቲ ዝተሰቐለ ኢየሱስ ከምዝኾነ ካብ ሞት ከምዝተንገሥኤ ዘጠራጥር ከምዘየሎ ገሊጽሎም። እቲ ውሒጥዎም ዝነበረ ፍርሓት ምስ ተቐንጠጠሎም ክንገር ዘይክእል ሓጎስ ዓሲልዎም ኢየሱስ ከኣ እንደገና ሰላሙ ሂብዎም።

ተልእኮ ምቕባል”

ድሕሪ እዚ ኩሉ ተልእኮ ሂብዎም፡ “ከምቲ ኣቦይ ንኣይ ዝልኣኸኒ ኣነውን ከምኡ እልከኩም ኣሎኹ”። ተልእኮኦም ለክዕ ከምቲ ናቱ እዩ፣ ነቲ ንሱ ዝገብሮ ዝነበረ ምቕጻል እዩ ተልእኮኦም።

ሽዑ “እዚ ኢሉ ኡፍ በለሎም እሞ መንፈስ ቅዱስ ተቐበሉ” ምስትንፋስ ናይ ሕይወት ምልክት እዩ። ኣብ ታሪኽ ፍጥረት ኣምላኽ ኣብ ልዕሊ ማያት ኣስትንፈሰ። ከምኡ ኣብ ላዕሊ ጭቃ ምስ ኣስተንፈሰ ሰብ ከምዝተፈጥረ ነንብብ። ኣብ መዓልቲ ጳራቅሎጦስ ኣብ ልዕሊ ሓዋርያት ምስ

አስተንፈስ ሓዲስ ሕይወት ሂብዎም፤ ሓደስቲ ፍጥረት ገርዎም፤ ብመንፈስ ቅዱስ ዝውሃብ ሕይወት እናሃቦም ከአ “መንፈስ ቅዱስ ተቐበሉ” ኢልዎም። ቀጺሉ ከአ “ኃጢአቶም ንዝኃደግኩምሎም ኪኅደገሎም ንዘይኃደግኩምሎም ግና አይኪኅደገሎምን እዩ” ኢልዎም። እዚ ከም ናይ ሓደ ፈራዳይ ብዓል ስልጣን ዝህቦ ንሰባት ነጻ ካብ በደል ከምዝኾኑ ዝገልጽ ጥራሕ አይኮነን፤ ልዕሊኡ እዩ። ሓዋርያት ንሰባት ካብ መጀመርያ ክሳብ መወዳእታ ኣብ አምላኽ ክመልሱ፤ ነቶም ካብ አምላኽ ዝተፈልዩ ሓድነቶም ክሕድሱ ፍሉይ ተልእኮን ስልጣንን ተዋሂብዎም። ከምኡ ኣብ መንጎ ሰባት አየኖት ንዕርቂ ስንድዋት ከምዝኾኑ ክውስኑ ስልጣን ተዋሂብዎም።

ዝልዓለ ተልእኮ፡

ናይ ቤተ ክርስትያን ዝልዓለ ስልጣን ንሰባት ኣብ አምላኽ ምምላስ እዩ። ንብዙሓት ኣብ ክርስትና ምምላስ አይኮነን ወይ ኣብያተ ክርስትያናት ምህናጽ አይኮነን፤ ምስ አምላኽ ኮንካ መንግስቲ አምላኽ ምህናጽ እዩ። መንግስቲ አምላኽ ዝፍለጥ ምሉእ ዓለም ምስፈለጦን ተቐበሎን እዩ፤ እዚ ኸአ አምላኽ ጎይታናን ፈጣሪናን ከምዝኾነ ምስ ተቐበልና ሽዑ ሰባት ሕይወቶም እናሓደሱ ኣብኡ-ገጾም ጉዕዞ ምስ ጀመሩ እዩ ዝረጋገጽ።

እዚ እዩ ኢየሱስ ንሓዋርያት ዝሃቦ ተልእኮ ንኦሳና እውን ዝተዋህበ ተልእኮ። ሓደ ሰብ መጠን ምስ አምላኽ ዝተዓርቀሉ ንኢየሱስ ከም መድሕኑ ዝተቐበለ እቲ ሰብ ንኻልኦት ኣብ መአዲ ዕርቂ ምስ አምላኽን ሰብን ከቕርብ ትሑዝ እዩ።

ፍሉይ ውህበት፡

ኣብ መልእኽቲ ጳውሎስ ዝተነበ ብዛዕባ ውህበታ መንፈስ ቅዱስ ኣብ ግራት አምላክ ክንዓዩ ንነፍሲ ወከፍና ዝተዋህበ ይዛረብ። ነፍስ ወከፍና ኣብ ሓደ ዓይነት ብሓደ መገዲ ዝተጸዋዕና አይኮናን። “ዝተፈላለዩ ዓይነት ውህበታት አገልግሎት ክግበሩ ዘለዎም አለዉ፤ ኣብ ኩሎም ሓደ ዝኾነ አምላኽ ብዝተፈላለዩ መገዲ ብዝተፈላለዩ ሰባት ይዓዩ”።

ኩልና ሓደ ምጨረሻ ዝኾነ ዓላማ ወይ መወዳእታ አሎና፤ ካብ ሓደ መንጨሊ ሓይሊ ዝሰነቕ ህያባት አሎና እንተ ኾነ ብዘሎና ዝተፈላለዩ ዓቕምን ክእለትን፤ ኣብ ዝተፈላለዩ ኩነታትን ብዝተፈላለዩ መገዲ ነቲ ዝተዋህበና ክንገልጽ አሎና። ብሓደ ንዓዩ ግን ብተፈላለዩ መገዲ ኣብ ናይ ሓባር ዓላም ንሳተፍ። ጳውሎስ ነዚ ከረድእ ኢሉ ከም ኣብነትን ኣብ ሰውነት ወዲ ሰብ ዘሎ ሓድነትን ፍሉይነትን ይነግር። ብዙሕ ኣካላት ግን ነፍሲወከፍ ኣካል ንጽቡቕ ምሉእ ሰውነት ይዓዩ። እዚ እዩ ስእሊ ናይ ሓንቲ ማሕበር ክርስቶስ፤ ናይ ሓንቲ ሰበኻ ወይ ቍምስና ክኸውን ዘለዎ። ብእንታይነት ሓደ ኢና ማለት አምላኽ ከፈጥረና እንከሎ ሓደ ዓይነት ገሩ እዩ ፈጠሩና፤ ኣብ መንጎና ዝበልጽ ወይ ዝንእስ የብልናን፤ ሃብቲ ወይ ድኽነት አፍልጦ ዘሎና ንኹን ዘይንፈልጥ ጥዑያት ንኹን ሕሙማት፤ ንአሽቱ ንኹን ዓበይቲ ሓደ ዓይነት ኢና፤ ኣብ ጸዋዕታና ግን ዝተፈላለና ኢና፤ ኣብ እንህቦ አገልግሎት ብፍሉይ መገዲ ዝተወሃብና ስለ ዝኾና ዝተፈለ አገልግሎት ክንህብ ንሕተት።

ኣብ ብዓለ ጳራቅሊጦስ ናይ መላእ ማሕበረ ክርስትና ህንጻትን ተልእኮን ክነብዕል እንከሎና ኣብ ናይ ግልና ጸዋዕታን ህያብን ብፍሉይ ኣተኩርና ክነስተንትን፤ ነቲ ፍሉይ አገልግሎት ኣነ ንማሕበር ክርስቶስ ከበርክቶ ዝግብኣኒ ኢልና ክንሓስብ፤ ኣብ ፍሉይ ማሓበር ከወፍዮ ዘሎኒ ብፍሉይ ካባይ አምላኽ ዝደልዮ ዘሎ ኢልና ክነስተንትን እዋኑ እዩ። ስለዚ መንፈስ ቅዱስ ሎሚ

እንታይ ክንገብር ይደልየና ኣሎ? ኣበይ ገጹ ይመርሓና ኣሎ፤ ነዘን ካልእን ሕቶታት ንርእስና ክንሓትት እዮኑ እዩ።

ከም ህዝቢ ከም ሃገር ከም ቍምስና ክንምልሶ ዘሎና ነገራት ኣሎና። ሰብ ኣብ ናይ ሰይጣን ስራሕ ኣትዩ ዓለም ዓመጽ ግፍዒ ጥልመት ሓሶት በዚሕዋ ብዓይንና ንርኢ ኣሎና ስለዚ ልኡኻት መንፈስ ቅዱስ ኮና ነፍስወከፍና ክንዓዩ ኣምላኽ ክልእከና ይደሊ ኣሎ። ስድራታት ህብረተሰብ፣ ማሕበራት ብሓፈሻ ኩሉ ይመቓቓል ንርኢ ኣሎና፤ ሰብ ትማሊ ይሓይሽ ኣብ ዝብለሉ በጺሑ ኣሎ። ነዚ ኩሉ ክቕይረልና ካብ ፍርሕን ጸበባን ከውጽእና ዝኽእል መንፈስ ቅዱስ ጥራሕ እዩ። ሓይሊ ሂቡ ነቲ ኣብ ሕይወትና ዝገነፈና ፈተናታት ከም እንስዕር ዝገብር፣ ስድራታት፣ ማሕበራትን ዓለምናን ካብ ፍርሒ ካብ ኩሉ ኣውጺኡ ዝቕይር ንሱ ጥራሕ እዩ። ንሓቀኛ ርድኢት ከምንሕዝ ዝገብር ኣብ ዕለታዊ ሕይወትና ክንጉዓዝ ዝሕብር እዩ እሞ ብልቢ ንለምና።

ነዚ ኹሉ ኣብ ግምት ኣእቲና ጽን ኢልና ኣብ ሕልናና ዘሎ ክንስምዕ ህድእ ንበል። መንፈስ ቅዱስ እንታይ ካባይ ይደሊ ኣሎ ኣየናይ መገዲ ክጉዓዝ ይደልየኒ ኣሎ ከምኡ ኣየና መገዲ ይመርሓኒ ኣሎ ኢልና ምስ ርእስና ክነዕልል ይግባእ። ከምብሓዲስ መንፈስ ቅዱስ ኣብ ሕይወትና እንታይ ክህበና ከምዝደሊ ዕድል ንሃቦ ኣባና ክዓዩ ምስ ማርያም ኮና ሕራይ ንበሎ። ብግምት ብስምዒት ዘይኮነ ብመንፈስ ቅዱስ ተመሪሕና ቅዱስ ሕይወት ክንመርሕ ፍቓደኛታት ንኹን።

መንፈስ ቅዱስ እንተ መርሓና ዝመጸ ይምጻእ ዝኸበደ ይኸበድ ዓለምና ከም ዕንቁ ትጽብብ ኣይክንደናገርን ኢና። ስለዚ ጸሎትና “ኦ ጎይታ መንፈስ ቅዱስካ ሰደድ ሽዑ ንገጽ ምድሪ ክትሕድሶ ኢኻ” (መዝ 104:30) ዝብል ይኹን።

ዮውሓንስ ወንጌላዊ ከምዝበለና “መንፈስ ምስ መጸ ግና ናብ ኩሉ ሓቂ ዘበለ ክመርሓኩም እዩ” (ዮሓ 16:13)። መንፈስ ቅዱስ እምብኣር ሓላዊና ጸግዕና ጠበቓና ሓባሪና እዩ ልዕሊ ኹሉ ኽእ ኣርኣያና (ሞደልና) እዩ። ጳውሎስ ኣብ ገላትያ ኣብ ዝጸሓፉ “ ብመንፈስ ንንበር” (ገላ 5: 25) ይብለና። ሽዑ ናይ መንፈስ ቅዱስ ፍረ ይነግረና “ፍቕሪ ሓጎስ፣ ሰላም፣ ትዕግስቲ፣ ልግሲ፣ ሕያውነት፣ እሙን ምኻን፣ ትዕግስቲ፣ ርእስ ምልኪ”። ነዚ ክነብር እንተ ወሰና ጥራሕ እዩ መንፈስ ቅዱስ ምሳና ዝህሉ።

በዚ ብሩኽ መዓልቲ ጳራቅሎጦስ እምብኣር ከምቲ ንልቢ ሓዋርያት ዝተንከፈ እሞ ዝለወጠ ንልባትና ክትንክፎ እሞ ሓዲስ ልብን መንፈስን ክህበና ንለምና። እቲ እሳት ኣብ ልዕሊና ይውረድ እሞ ሽዑ እቲ ሃልሃልታ ኣብ ካልኣት ክሓልፍ እዩ።

ከምቲ ቅድስት ካተሪና ብዓልቲ ሴና እትብሎ “ነቲ ክትኮኖ ዝግብኣካ እንተ ኹንካ ንዓለም ክትውልዓ ኢኻ” እዚ ማለት ከኣ ከም ኣርድእት ክርስቶስ ንትምህርቲ ክርስቶስ ክንስምዕ ኣብ ሕይወትና ክነብር እንተ ኽኣልና ኩሉ ክቕየር እዩ።

ኦ መንፈስ ቅዱስ ኣምላኽና ሰላምካ ፍቕርኻ ኣብ ልዕሊና ኣውርደልና ብኹሉ ተሓዲስና ሰበኽቲ ወንጌልን ዘራእቲ ፍቕርን ግበረና። ንኹሉ ቀንጢጥካ ንኣኻ ከም እንስዕብ ግበረና።

ብሩኽ ብዓለ ጳራቅሊቶስ።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ